

Mødet den 31. Oktober 1912.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Christensen og Harald Jensen.

1. (J. Nr. 382—1912). Indstilling fra Slagtehusudvalget om **Overenskomst med Murermester Mortensen angaaende Opførelsen af Muren langs Strandvejen.**

Simonsen udtalte, at Slagtehusudvalget i Grunden havde betragtet Sagen med Opførelsen af den paagældende Mur som sig uvedkommende, efter at Byraadet, da det store Skred var sket, havde sat Udvalget ud af Spillet og givet Stadsingeniøren Fuldmagt til at foretage det fornødne for Strandvejens Sikring. Udvalget havde derfor betragtet Sagen som værende mellem Mortensen og Stadsingeniøren. Denne sidste havde afgivet en udførlig Erklæring angaaende Mortensens Regning, og det afgørende deri var, at Stadsingeniøren ikke troede, Byraadet havde Udsigt til noget gunstigt Resultat ved at indanke Spørgsmaalet for enten Domstolene eller en Voldgift, fordi det ikke bestemt kunde konstateres, at Nedstyrtningen kunde lægges Mortensen til Last. Derefter var der ikke andet at gøre end at komme overens med Mortensen for den paa Kommunen lempeligste Maade. Udvalget havde da forhandlet med Mortensen, som i et og alt havde vist sig meget rimelig, om for-

skellige af Stadsingeniøren paapegede Punkter ved Mortensens Regning, og Resultatet heraf var da, at Regningen blev nedskrevet med 258 Kr. 80 Øre, saa den kom til at lyde paa 7761 Kr. 83 Øre. Udvalgets Indstilling gik da ud paa at faa Bemyndigelse til endeligt at afgøre Mellemværendet paa Grundlag heraf samt paa, at det af Mortensen stillede Depositum tilbagegives ham. Arbejdet havde været meget vanskeligt, og Udvalget havde været meget glad ved at have haft med en saa solid og reel Mand som Mortensen at gøre. Uden Tvivl havde Mortensen sat Penge til ved Arbejdet.

Jakob Jensen beklagede Hr. Simonsens Udtalelse om, at Byraadet havde sat Udvalget ud af Spillet. Sagen var, at Udvalget havde været uheldig med Hensyn til dets Konsulent, og Byraadet havde saa været nødt til at tage den Embedsmand til Hjælp, som kunde magte Sagen. Taleren anbefalede Byraadet at tiltræde Indstillingen.

Simonsen gjorde opmærksom paa, at Udvalget aldeles ikke havde holdt paa at faa den Konsulent, det fik. Iøvrigt skulde det siges, at Arbejdet i det hele var udført godt, og at Konsulenten havde været ret heldig.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 25⁶—1912). Andragende fra Gæstgiver Jens Pedersen Rasmussen om **Dispensation fra Lov Nr. 121 af 20. April 1906** med Hensyn til Gæstgiveriet Mejlgade 44.

Anbefaledes.

3. (J. Nr. 158—1912). Indstilling fra Sygehusudvalget om, at der søges Anerkendelse paa, at **Kommunehospitalets 2 Epidemibygninger anvendes til Tuberkulosehospital**, samt om, at den medi-

cinske Afdeling bygges paa den Grund, der var udset til Tuberkulosehospitalet.

M o u s t e n erindrede om, at det havde været Meningen at omdanne Epidemifdelingen til medicinsk Afdeling samt at opføre et nyt Tuberkulosehospital. Da man for Øjeblikket havde 80 medicinske Patienter, vilde den tiltænkte Afdeling allerede være for lille, og det vilde derfor være heldigst at bygge en ny medicinsk Afdeling, forudsat at man kunde faa Epidemibygningen anerkendt som Tuberkulosehospital. Antagelig kunde dette dog lade sig gøre. Sundhedsstyrelsens Formand havde i hvert Fald til Taleren udtalt, at der fra hans Side intet skulde være i Vejen. Nogle Forandringer ved Epidemibygningen vilde nok vise sig nødvendige, men efter Udvalgets Mening skulde de være saa smaa som muligt. Det væsentligste Forandringer vilde sandsynligvis komme til at gaa ud paa, at der skulde installeres elektrisk Lys, samt at nogle af de smaa Stuer skulde slaas sammen. Ved denne sidste Foranstaltning vilde Administrationen imidlertid blive billigere. Spørgsmaalet var nu, om Byraadet kunde tiltræde Tanken om at arrangere sig paa den af Udvalget foreslaaede Maade. Maaske vilde det være heldigt at anlægge en Liggehal i 1. Sals Højde mellem de to Bygninger. Endelig anmodede Udvalget om Tilladelse til at antage Arkitekt Frimodt Clausen til Assistance.

J a k o b J e n s e n ansaa det for et stort Gode, om Udvalgets Tanke kunde realiseres. Det bedste vilde være, at man saa vilde kunne faa den medicinske Afdeling fuldt moderne. Dette vilde sikkert ogsaa medvirke til, at Ministeriet vilde stille sig velvilligt til Tanken. Naar Udvalget tænkte paa at anlægge en Liggehal mellem de to Bygning-

ger, vilde Taleren dog lægge et godt Ord ind for, at man ikke lavede noget, der kunde tage Villastilen fra de to Bygninger.

Indstillingen vedtoges

4. (J. Nr. 18¹⁴—1912). Andragende fra Enke Fogsgaard om **Fritagelse for Hundeafgift.**

Bevilgedes.

5. (J. Nr. 378—1912). Cirkulære af 15. d. M. fra Indenrigsministeriet om **Tilvejebringelse af Heste til Brug for Hæren i Tilfælde af Krigsberedskab.**

Henvistes til Indkvarteringskommissionen.

6. (J. Nr. 374—1912). Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende **Pensionering af Overlægerne ved Kommunens Hospitaler.**

M o u s t e n meddelte, at der fra Lægeforeningen var kommet Anmodning om at faa Overlægerens Pensionsret fastslaaet i Lighed med Kommunens øvrige Embedsmænd. Efter Udvalgets Mening havde Overlægerne ikke noget absolut Krav paa Pensionering, men da Overlægen ved Kommunehospitalet hidtil havde haft Ret til Pensionering, og da næsten alle Kommunens øvrige Funktionærer havde denne Ret, mente Udvalget ikke, at de ny Overlæger burde stilles anderledes, og det indstillede derfor at svare Lægeforeningen, at de vilde faa Ret til Pensionering i Lighed med Kommunens andre Embedsmænd.

F o r m a n d e n mente, at det saa vilde være rigtigst at indsætte en Tilføjelse i Opslaget om Pladserne, om at vedkommende havde Pensionsret.

M o u s t e n ansaa ikke en saadan Tilføjelse for nødvendig, da Lægerne havde forstaaet Sagen saaledes, at Overlægerne havde Pensionsret, men at dette kun skulde fastslaaes.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 384.—1912). Andragende fra Arkitekt Kampmann om, at der maa blive anlagt **Vandledning til Marselisborg Slot**, samt Forespørgsel om, paa hvilke Betingelser Vandforsyning til Slottet kan faas.

Fra Vandværksudvalget forelaa Indstilling om at lade Kommunen lægge Vandledning i Holmevej op til Slottet til Beløb af 4400 Kr., samt om at Vandafgiften betales efter Maaler.

Simonsen syntes, at Udvalget havde brudt med det hidtil brugte Princip i lignende Tilfælde. Taleren forstod ikke, hvorfor der skulde gøres Forskel, naar Talen var om Marselisborg Slot. I Andragendet saas heller intet om, at man ønskede at stilles paa anden Maade end sædvanlig. Taleren vilde derfor finde det rigtigst, at det sædvanlige Princip blev fulgt ogsaa ved denne Lejlighed, altsaa at Ledningen skulde forrentes af dem, der ønskede at bruge den. Skulde der senere blive Bebyggelse ved Holmevejen, maatte de ny Brugere selvfølgelig ogsaa deltage i Forrentningen af Ledningen, og først naar denne ikke kunde siges at være en særlig Ledning, burde Afgiften falde bort. Udvalget burde derfor tage Andragendet tilbage til ny Overvejelse.

Jakob Jensen oplyste, at tidligere Byraad flere Gange havde lagt lignende Ledninger uden at faa noget derfor. Da Indstillingen imidlertid forelaa enstemmig fra Udvalget, vilde det næppe være rigtigt at sende den tilbage, og Taleren skulde da henstille, at Sagen blev sendt til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse med Spørgsmaal, om dette ikke havde i Sinde at faa lagt en Vandledning op gennem Holmevej. Hvis dette Udvalg svarede ja hertil, kunde man jo ganske simpelt

meddele Kongen, at han kunde lægge Ledning til Ledningen i Holmevej.

S a m u e l s e n fandt Hr. Simonsens Standpunkt fuldt korrekt. Belysningsudvalget havde faaet et lignende Andragende om elektrisk Lys, og Direktøren havde spurgt, om man skulde stille sig anderledes til det, end til andre Andragender af lignende Art, men Taleren havde svaret nej. Men maaske Hr. Jakob Jensen ogsaa ønskede Andragendet om elektrisk Lys sendt til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

M i k a e l J o h a n s e n bemærkede, at det i Andragendet udtrykkeligt var anført, at man gik ud fra, at Ledningen vilde blive lagt for Kommuns Regning til Slottets Grund. Slottets Vandforsyning var meget daarlig, og man kunde ikke helt sammenstille Kongen, paa hvis Vegne Andragendet var indgivet, med en almindelig Borger. Desuden havde Byen ogsaa givet Slottets Grund gratis. Der var derfor intet til Hinder for i dette ganske særlige Tilfælde at fravige det sædvanlige Princip. Taleren kunde ikke indse, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde noget med en saadan Vandleddning at gøre.

J a k o b J e n s e n skulde indrømme, at Sagen var noget anderledes, hvis Vandværksudvalget ikke vilde have Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse til at finde ud af Forholdet. Taleren havde med sit Forslag kun haft til Hensigt at redde sine Partifæller.

J a c o b s e n oplyste, at Udvalgets Indstilling var sket under den Forudsætning, at Beløbet vilde komme ind ad Aare, naar der blev solgt Grunde derude. Endvidere mente Udvalget, at det, at Kongen boede en Del af Aaret paa Marselisborg, drev en Del Forretning til Byen. Iøvrigt kunde

Taleren godt tiltræde Hr. Jakob Jensens Forslag, fordi det saa vilde blive undersøgt, naar der ellers vilde blive Brug for denne Ledning. Endelig kunde Taleren ogsaa godt tænke sig det heldigt, at Afgørelsen blev ens for baade Vandledningens og den elektriske Lednings Vedkommende.

M o u s t e n kunde ikke give Indstillingen, som den forelaa, sin Stemme. Noget andet var det, om der vilde blive anden Brug for Ledningen deroppe, saaledes at Sagen kunde blive behandlet paa sædvanlig Maade.

M ø l l e r kunde efter Hr. Jacobsens Udtalelser se, at Vandværksudvalget var gaaet ud fra, at der kunde sælges Grunde deroppe. Dette kunde Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse imidlertid bedre skønne over, saa Taleren vilde anbefale Vandværksudvalget at slutte sig til Hr. Jakob Jensens Forslag.

N. J o h. L a u r s e n vilde som sit lille Bidrag til det af Hr. Jakob Jensen omtalte Redningsarbejde henstille til Socialdemokraterne at tage det ønskede lille Hensyn til Kongen i Anledning af, at denne vilde give Afkald paa de kongevalgte Landstingsmænd.

F o r m a n d e n syntes, man skulde tage lidt varsomt paa de Forhold, der angik Marselisborg Slot, da det næppe vilde være økonomisk rigtigt at gøre Kongen ked af at komme her. Foreløbig burde man vist henvise Sagen til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

M i k a e l J o h a n s e n indsaa stadig ikke, hvad dette Udvalg havde med Sagen at gøre.

F o r m a n d e n mente, at Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse burde spørges, fordi det bedst kunde give Oplysning om den fremtidige Bebyggelse.

Simonsen kunde forsikre Hr. N. Joh. Laur-
sen at han ikke behøvede at ængste sig for
Talerens Partifæller. Udtalelsen om at redde nogen
maatte staa for dens Regning, som havde brugt
den. Taleren kunde ikke tænke sig, at Kongen
skulde have noget imod at blive stillet samme
Betingelser som andre Borgere, og han fandt det
rimeligt, at Udvalget for Byens Udvidelse og Be-
byggelse fik Lejlighed til at erklære sig, da Vand-
værksudvalget ellers kunde lægge Ledningen et
Sted, hvor den ikke kunde anvendes af andre.
Taleren kunde frafalde sin Henstilling til Fordel
for Hr. Jakob Jensens Forslag.

Jacobsen kunde ikke tænke sig, at Vand-
værksudvalget skulde kunne finde paa at lægge
Ledningen paa et Sted, hvor der ikke senere
kunde blive Brug for den. Efter de faldne Ud-
talelser vilde Taleren anmode Hr. Mikael Johan-
sen om at lade Sagen gaa til Udvalget for Byens
Udvidelse og Bebyggelse, for at dette kunde give
de fornødne Oplysninger.

Mikael Johansen kunde ikke være med
til at gøre Udvalget for Byens Udvidelse og Be-
byggelse til et Overudvalg. Vandværksudvalget
havde desuden samme tekniske Konsulent som
dette Udvalg. Forslaget om at sende Sagen til
Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse var
sikkert et Forsøg paa at forhindre Sagen paa an-
den Maade end ved ligefrem at forkaste Indstil-
lingen, og det vilde Taleren ikke være med til.

Samuelson var ganske enig med Hr. Mi-
kael Johansen i, at man ikke skulde gøre Udval-
get for Byens Udvidelse og Bebyggelse større, end
det allerede var. Taleren ønskede at vide, om
Hr. Mikael Johansen ikke kunde tænke sig at
tage Sagen tilbage og behandle den i et Fælles-

møde med nævnte Udvalg, ikke af Hensyn til Ledningens Beliggenhed, men af Hensyn til dens Dimension.

J a c o b s e n kunde ikke indse, at det kunde være krænkende for nogen, at en Sag blev sendt til Undersøgelse i et andet Udvalg. Taleren vidste ikke, hvem Bemærkningen om at redde nogen angik, men kunde forsikre, at han ikke behøvede at blive reddet i denne Sag.

M ø l l e r troede, Hr. Mikael Johansen var noget paa Vildspor ved at mene, at Sagen skulde til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse for at blive ødelagt. Hensigten var netop at faa den til at glide. Det nævnte Udvalg skete ingen Tjeneste ved at faa med Sagen at gøre og tilstræbte absolut ikke at blive et Overudvalg.

N. J o h. L a u r s e n ansaa det for rigtigst at imødekomme begge Andragender og vilde finde det bedst, at Udvalgene for Belysningvæsenet, Vandværket og for Byens Udvidelse og Bebyggelse fik et Fællesmøde om dem.

Det vedtoges at indhente Erklæring fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse.

8. (J. Nr. 25⁵—1912). Andragende fra Gæstgiver H. L. Henriksen om Bevilling til i det af ham lejede Gæstgiveri i Ejendommen Vestergade 48 at **beværte andre end rejsende.**

Andragendet anbefalede under Forudsætning af, at Andrageren erhverver det fornødne Borgerkab her i Byen.

9. (J. Nr. 12¹⁴—1912). Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 12¹⁴—1912). Indstilling angaaende **Brændselshjælp til Alderdomsunderstøttede.**

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 385—1912). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at der udbetales Maalerkontrollør S. P. Jensen, der for Tiden henligger paa Kommunehospitalet, fuld Løn for 3 Maaneder fra 13. September d. A. at regne.

Indstillingen vedtoges.

